

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 505
din 16.06.2008

Dosar nr.: 118/2008

Petiția nr.: 2564 din data 12.02.2008

Petent: Sindicatul Pro As, Sindicatul Liber „Mama Dolores” al asistenților maternali profesioniști din jud. Timiș, Sindicatul „Activ” al angajaților din cadrul DGASPC Timiș

Reclamat: Consiliul Județean Timiș

Obiect: diferențiere la acordarea indemnizației de dispozitiv între angajații Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Timiș

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. Sindicatul Pro As, cu sediul în Timișoara, str. Piața Regina Maria, nr.3, jud. Timiș

1.1.2. Sindicatul Liber „Mama Dolores” al asistenților maternali profesioniști din jud. Timiș, cu sediul în Timișoara, str. Dr. Liviu Gabor, nr.4, jud Timiș

1.1.3. Sindicatul „ Activ” al angajaților din cadrul DGASPC Timiș, cu sediul în Timișoara, str. Piața Libertății, nr.3, jud. Timiș

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Consiliul Județean Timiș, cu sediul în Timișoara, bd. Revoluției 1989, nr.17, jud Timiș

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenții se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru că se consideră discriminați din punct de vedere al acordării indemnizației de dispozitiv între angajații Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Timiș

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Cele trei sindicate consideră că angajații Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului sunt discriminați din punct de vedere al acordării indemnizației de dispozitiv.

3.2. Petenții susțin că în prezent la nivelul DGASPC Timiș o parte din personal beneficiază de indemnizația de dispozitiv prin punerea în aplicare a sentințelor eliberate de instanțele competente. Există însă o parte a personalului care nu beneficiază de această indemnizație întrucât aceștia nu au acționat în judecată instituția în vederea obținerii indemnizației în cauză, deși este vorba de aceeași categorie de personal, de angajați care lucrează în același birou, care desfășoară aceeași activitate.

3.3 Răspunsul DGASPC Timiș cât și al Consiliului Județean Timiș, este acela că aceste sume reprezentând indemnizația de dispozitiv nu pot fi acordate respectiv alocate decât în momentul în care există o sentință civilă eliberată de o instanță judecătorească, sentință definitivă și irevocabilă.

3.4 Petenții susțin că deși aceste drepturi de natură salarială, la nivelul instituției DGASPC Timiș, au fost recunoscute ca fiind legale de către instanțele de judecată, prin 5 sentințe definitive și irevocabile: sentința civilă 228/12.03.2007, sentința civilă 501/12.06.2007, sentința civilă 650/CA/12.09.2007, sentința civilă 124/CA/30.01.2008 și 253/CA/04.03.2008 și alte 3 sentințe pronunțate în primă instanță de Tribunalul Timiș având toate același obiect (plata indemnizației de 25% din 01.01.2004, prezent și viitor, până la încetarea raporturilor de muncă) conducerea celor 2 instituții refuză să extindă plata acestor drepturi și pentru salariații care nu beneficiază de acestea începând cu data de 01.05.2008.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.6216,6217, 6215, din 24.04.2008 au fost citați petenții. Prin adresa nr.6218 din 24.04.2008 a fost citat Consiliul Județean Timis, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.05.2008.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

5.1 Susținerile petentului

5.1.1. Cele trei sindicate consideră că angajații Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului sunt discriminați din punct de vedere al acordării indemnizației de dispozitiv.

5.1.2. Petenții susțin că în prezent la nivelul DGASPC Timiș o parte din personal beneficiază de indemnizația de dispozitiv prin punerea în aplicare a sentințelor eliberate de instanțele competente. Există însă o parte a personalului care nu beneficiază de această indemnizație întrucât aceștia nu au acționat în judecată instituția în vederea obținerii indemnizației în cauză, deși este vorba de aceeași categorie de personal, de angajați care lucrează în același birou, care desfășoară aceeași activitate.

5.1.3 Răspunsul DGASPC Timiș cât și al Consiliului Județean Timiș, este acela că aceste sume reprezentând indemnizația de dispozitiv nu pot fi acordate respectiv alocate decât în momentul în care există o sentință civilă eliberată de o instanță judecătorească, sentință definitivă și irevocabilă.

5.1.4 Petenții susțin că deși aceste drepturi de natură salarială, la nivelul instituției DGASPC Timiș, au fost recunoscute ca fiind legale de către instanțele de judecată, prin 5 sentințe definitive și irevocabile: sentința civilă 228/12.03.2007, sentința civilă 501/12.06.2007, sentința civilă 650/CA/12.09.2007, sentința civilă 124/CA/30.01.2008 și 253/CA/04.03.2008 și alte 3 sentințe pronunțate în primă instanță de Tribunalul Timiș având toate același obiect (plata indemnizației de 25% din 01.01.2004, prezent și viitor, până la încetarea raporturilor de muncă) conducerea celor 2 instituții refuză să extindă plata acestor drepturi și pentru salariații care nu beneficiază de acestea începând cu data de 01.05.2008.

5.1.5 Petenții arată că instanța a concluzionat că aplicabilitatea acestui drept se face în baza unor acte normative legale și odată ce acest drept este legitim de el ar trebui să beneficieze toți salariații acestei instituții.

5.2. Susținerile Consiliului Județean

5.2.1 Reclamatul susține că sindicatele petente au promovat împotriva DGASPC și a Consiliului Județean Timiș mai multe acțiuni civile având ca obiect obligarea la plata indemnizației de dispozitiv, în următoarele dosare ale Tribunalului Timiș: dos.5378/30/2007; dos. 2976/30/2007, dosar 2030/30/2008, dosar 1649/30/2008 și dosar 2516/30/2008.

5.2.2 Cererile din dosarele menționate nu au fost formulate în numele tuturor salariaților DGASPC Timiș, membrii de sindicat, ci doar a celor menționați expres în tabelele anexate cererii, situație în care extinderea aplicării dispozitivului hotărârii judecătorești și la persoane care au figurat în tabel la data promovării acțiunii și cu care nu s-au purtat dezbateri contradictorii este nelegală și încalcă principiul de drept al contradictorialității. De altfel, în acest sens s-a

pronunțat și instanța prin încheierea civilă nr 501/CA/29.01.2008 pronunțată în dosarul 2976/30/2007.

5.2.3 Pe de altă parte, având în vedere prevederile OG 137/2000 nu există discriminare între personalul care beneficiază de indemnizația de dispozitiv în baza unor hotărâri judecătorești executorii și personalul care nu a acționat în instanță și nu deține o hotărâre judecătorească pe care să o pună în executare, pentru că cele două categorii de personal se află în situații juridice diferite, care impun un tratament diferit. Având în vedere aceste aspecte cele două categorii de personal se află în situații juridice diferite ceea ce generează un tratament diferit fără ca acesta să genereze o faptă de discriminare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petenții se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru că se consideră discriminați din punct de vedere al acordării indemnizației de dispozitiv între angajații Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Timiș

6.2. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și

completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.6. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.7 Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.11. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferința. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei efectul creat prin refuzul MIRA de a înceta raporturile de muncă cu petentul în baza art 69 lit e din Legea 360/2002 privind statutul politistului, cu modificările ulterioare, față de o altă persoană pentru care

MIRA a decis încetarea raporturilor de serviciu în baza art 69 lit e deși acesta ocupa tot funcția de auditor de justiție.

6.12. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

6.13. Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46)

6.14 Colegiul Director analizând plângerea formulată de către petenți constată că acesta invoca tratamentul pe care DGASPC Timiș l-a aplicat diferitelor angajați în ceea ce privește acordarea sporului de dispozitiv. Petentii arată că o parte dintre angajații DGASPC Timiș au promovat acțiuni în instanță și au obținut hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în virtutea cărora erau îndrituiți la plata indemnizației de dispozitiv iar o altă categorie de salariați nu au promovat astfel de acțiuni astfel că nu primesc sporul de dispozitiv. Colegiul Director reține că există două categorii de angajați din acest punct de vedere: cei care au promovat acțiuni și au obținut hotărâri judecătorești favorabile și cei care nu au inițiat astfel de acțiuni și nu detin hotărâri judecătorești. Colegiul Director constată ce cele două categorii invocate de petenți nu se află în situații comparabile întrucât cele două categorii sunt în situații juridice diferite calitate conferită de însuși titlul reprezentat de hotărârile judecătorești. Colegiul Director ia act totodată de principiul de drept potrivit căruia hotărârile judecătorești produc efecte doar inter partes litigantes, astfel încât drepturile conferite prin hotărârile judecătorești nu pot fi extinse și la alte persoane care nu au fost parte a procesului civil.

6.15 Pe de altă parte Colegiul Director reține că raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001** publicată în Monitorul Oficial nr.66/2002, prin care **Curtea Constituțională** reține: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.6 pct.1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr.30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap.VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și îndeplinirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se

înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art.125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ...În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați aleși de Parlament, care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor...prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că **justiția este în exclusivitate** o funcție a statului, care, **potrivit art.125 alin.(1)** din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, **fiind exclusă posibilitatea desfășurării activității de jurisdicție de către alte structuri sau de către persoane ori instituții private**. Curtea reține, de asemenea, că **activitatea de judecată se înfăptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători**, întrucât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.(2) din Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.”

6.16 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire, restricție, excludere, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite **DGASPC Timiș și Consiliului Județean Timiș**

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 02.09.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

